

smuk Udtalelse angaaende mit Ordførerskab —, at det ærede Medlem var lidt for tilbøjelig til fra sit Venstresynspunkt at ville fremstille dette som Københavneri, naar han udtalte, at man skulde have en Centraladministration i København; der dirigerede det hele. Det er nu ikke rigtigt. Ved en nærmere Undersøgelse af, hvorledes denne Centraladministration ser ud, vil det ærede Medlem hurtigt opdage, at det forholder sig ikke saaledes, at der sidder et 7 Mands Raad her i København og dirigerer alt vedrørende Naturfredning. Det ærede Medlem sigter til Overfredningsnævnet; men i dette sidder der 2 moderate Venstremænd, 1 Radikal, 1 Socialdemokrat samt 3 Jurister, hvis politiske Standpunkter jeg ikke kender, men de virker kun som Jurister. Og naar det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen senere mente, at det juridiske Element var for daarligt repræsenteret i Overfredningsnævnet, maa jeg sige, at vi allerede har tre Jurister i Overfredningsnævnet; og man ved tilmed, at den ene af de valgte Rigsdagsmænd er Jurist. Juristerne er saaledes Flertal, og hvor megen Sympati jeg end har for Jurister, vil jeg dog sige, at man kan ogsaa faa for meget af det gode. Jeg tror, at Juristerne er tilstrækkelig godt repræsenteret i Overfredningsnævnet.

I øvrigt vil jeg takke begge de ærede Ordførere baade for Venstre og for de Konservative, ligesom jeg selvsagt maa takke det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, som var Ordfører for det radikale Parti, for deres Udtalelser. For den sidste Vedkommende er der jo ingen Tvivl om, at han i alt væsentligt vil kunne slutte sig til de foreliggende Lovforslag. Og for de andres Vedkommende aabner der sig jo dog en Mulighed for, at man ved en Forhandling kan opnaa noget. Dette vil jeg haabe, fordi Sagen i Virkeligheden fortjener det. Et Udvalg vil jo rimeligvis kunne føre Parterne noget nærmere hinanden.

Vanskeligere stiller det sig naturligvis med det ærede Medlem Hr. Holstein. Hvor de to andre ærede Medlemmer saa en Fare i Lovforslaget, saa det ærede Medlem Hr. Holstein rene Rædsler. Hvor smukt udtalte det ærede Medlem Hr. Holstein sig ikke om Skovens Poesi lige fra Maaltidet og Dansen over Erotikken til Søvn, og han syntes, at alt dette vilde blive forstyrret af den samvittighedsløse Masse. Det er en aristokratisk Udtalelse, og den bliver ikke bedre, fordi det er en Løsgænger, der fremsætter den. Aristokrati skal jo betyde de bedstes Herredømme, men i Tidens Løb er man ved Aristokrati kommet til at

forstaa noget folkefjendtligt, ved Aristokrater dem, der vil spærre Folket ude, og jeg maa sige, at saaledes som det ærede Medlem — noget til min Forundring — har udtalt sig om disse Lovforslag, var hans Udtalelser prægede af Folkefjendtlighed. Det beklager jeg i høj Grad, og jeg forstaa heller ikke, hvorledes det ærede Medlem kan komme til dette Resultat. Naar han opholdt sig saa meget ved § 23, er det maaske rigtigt at citere, hvad der siges i de Udtalelser, der er knyttet til Paragrafferne. Det hedder her: „Vel maa det anerkendes, at det overvejende Flertal af Ejere af private Fredskove hidtil ikke har lukket deres Skove for Publikum“. Man skulde jo tro, at naar det var Tilfældet, at Skovene ikke havde været lukket for Publikum, maatte alle de Rædsler, det ærede Medlem omtalte kunde finde Sted, virkelig have fundet Sted; men det er jo ikke Tilfældet. Ja, det ærede Medlem Hr. Holstein har oven i Købet fremhævet, hvor smukt Folk har opført sig i hans Parker, der er kun den mærkelige Modsigelse i det ærede Medlems Tale, at senere hen beklager han sig højlydt over den Mangel paa Respekt, man viser nede ved Badestranden. Med Lovforslaget i min Haand vil jeg kunne vise det ærede Medlem, at denne Ublufærdighed ved Stranden behøver han ikke at risikere mere, hvis dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, thi saa kan man i det mindste forlange, at Folk skal have Badebukser paa, og man kan gaa videre: man kan simpelt hen forbyde Badning. Hvortil da denne Lamentation, baade hvor det drejer sig om Forstyrrelse af Skovens Poesi og Strandens Fred! Paragrafferne rummer ikke noget, der taler for det ærede Medlems Stilling. Og naar man tænker sig en Invasion i Skoven, som nævnt af det ærede Medlem, hvor et Par Tusind Mennesker kommer med røde Faner og syngende „Internationale“, saa skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at paa adskillige af disse Faner staar der: „Kræv din Ret og gør din Pligt“, og jeg har ved ikke faa Lejligheder sagt til Arbejderne, naar jeg har talt om deres Faner eller om andre Emner, hvor denne Devise har kunnet bringes i Anvendelse: glem ikke, at den sidste Halvdel — gør din Pligt — er mindst lige saa vigtig som den første. Og at gøre sin Pligt overfor Skoven, at vise den Respekt og Ære, maa være en Opgave for dem, der søger den. Det har jeg i mit første Foredrag i tilstrækkelig Grad understreget. Det er jeg enig med det ærede Medlem i, at kunde man ikke tænke sig denne Respekt og Ærbødighed for Skoven udvist, saa vilde